

WAWRZECKI JÓZEF

s. Jana i Marianny z d. Lewicka, ur. 4 III 1924 r. w Branicy Radzyńskiej, gm. Biała, pow. Radzyń Podl.

Narodowość: polska

Wyznanie: rzymsko-katolickie

Pochodzenie społeczne: robotnicze

Wykształcenie: 6 klas Szkoły Powszechnej w Branicy Radzyńskiej (1932–1939); kurs doszkalający w zakresie 7 klasy szkoły powszechnej w Opolu Lub. (1949);

Zawód: robotnik

Przynależność partyjna: KP PPR Radzyń Podl. (od 8 IV 1947 r.); Koło PPR przy Posterunku MO w Opolu Lub., członek (1947–1948), sekretarz (1948–1949); członek KG PZPR Markuszów (od 15 XII 1948 r.)

Przebieg służby:

PUBP Radzyń Podl.: 15 VI 1945 r. – wartownik; 11 VIII 1945 r. – zwolniony ze służby z powodu dezercji;

KPMO Puławy: 10 VII 1947 r. (d.r.) – funkcjonariusz Posterunku MO Opole Lub.; 6 IX 1948 r. (d.r.) – zatwierdzony na IX kurs przeszkolenia Szeregowych przy KWMO Lublin; 3 XII 1948 r. (d.r.) – ukończył IX Kurs Przeszkolenia Szeregowych z wynikiem dobrym; 4 XII 1948 r. (d.r.) – Odkomenderowany do KPMO Puławy, Posterunek Opole Lub.; 9 VII 1949 r. – komendant Posterunku MO Markuszów; 15 III 1950 r. – komendant Posterunku MO Kazimierz Dln.; 24 VII 1950 r. – komendant Posterunku MO Żyrzyn; 31 I 1951 r. – zwolniony ze służby dyscyplinarnie

Awanse: 4 XII 1948 r. (d.r.) – awansowany do stopnia kaprała;

Odnaczenia: Brązowy Medal „Zasłużonym na Polu Chwały”; Brązowy Medal za Odrę, Nysę, Bałtyk; Medal Zwycięstwa i Wolności 1945; radziecki Medal „Za Zwycięstwo Nad Niemcami w Wielkiej Wojnie Ojczyźnianej 1941–1945”; Odznaka Grunwaldzka

Nagrody: 5 II 1948 r. (d.r.) – 2000 za dobrą parcę; 21 VII 1949 r. (d.r.) – 4000 zł za dobrą i wydajną pracę; 7 X 1950 r. (d.r.) – 5000 zł za dobrą i wydajną pracę;

Kary: 10 IV 1948 r. – 4 dni aresztu za przedłużenie urlopu; 3 VIII 1948 r. – 10 dni aresztu za pobicie wraz z innymi funkcjonariuszami Józefa Świątkowskiego i jego syna Mieczysława

Inne: w okresie okupacji niemieckiej pracował jako robotnik. 16 października 1944 r. zmobilizowany do Wojska Polskiego walczył w 33 pp 7 Łużyckiej Dywizji Piechoty. Został ranny 2 maja 1945 r. a następnie zwolniony ze służby. 11 sierpnia 1945 r. zdezerterował z PUBP w Radzynie i udał się do 33 pp, gdzie służył do marca 1947 r. W tym okresie brał udział w akcjach przed wyborami parlamentarnymi w 1947 r. Zwolniony z pracy w MO za pobicie w dniu 25 września 1949 r. na PMO Markuszów Tadeusza Sołtygi i stosowanie wobec niego podczas śledztwa niedozwolonych metod. Wyrokiem WSR Lublin z 18 kwietnia 1951 r. skazany na karę 2 lat więzienia.

Źródło: IPN Lu, sygn. 0236/329, Akta osobowe Józefa Wawrzeckiego; IPN Lu, sygn. 0211/3195, Akta osobowe Józefa Wawrzeckiego.

